

De Ster

„Tragedie te Winter Quarters”
(Zie onder inhoud)

Maart 1955

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

55e JAARGANG

Nr 3

Redacteur:

DONOVAN H. VAN DAM,
President der Nederl. Zending.

Assistente:

JOH. E. WESTERDUIN

Vaste medewerkster:

ANN C. OKKER.

Zendingsfotograaf:

RINZE SCHIPPERS.

INHOUD:	Blz.
De Kracht der Kerk, door Alma Sonne	67
Iedereen geeft Benson de Schuld.....	
(Vervolg) door Roul Tunley	70
Even kennis maken, door Johanna	
Westerduin	76
Bekering is voor Allen noodzakelijk, door	
Spencer W. Kimball	77
Onze Zonnehoek, verzorgd door Ann C.	
Okker	79
Hartelijke Gelukwensen aan de Z.H.V. ...	83
Jeugdwerk, door Zuster Ada S. van Dam	86
Er is geen Vrijheid van Gevolgen, door	
Richard L. Evans	88
De Kerk en de Wereld	89
De twee Meren, door Bruce Barton	90
Voorjaars Conferenties	91
De Kerk gaat voorwaarts	92
Gebeurtenissen in de Zending	93
Boekennieuws	95
Verdaching	96

„Tragedie te Winter Quarters”

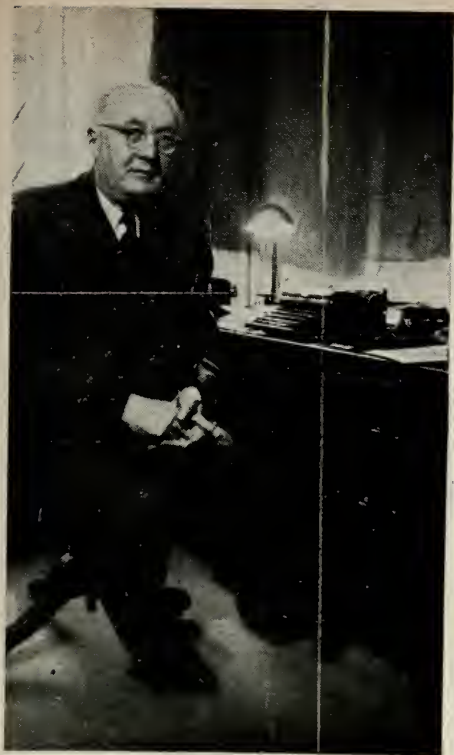
Een monument ter ere van de pioniers, vervaardigd door Dr. Avarid Fairbanks. Het stelt een pionier-vader en moeder aan het open graf van hun kind voor en het vertelt ons van het grote leed dat geleden werd en is ter herinnering aan die zes duizend mannen, vrouwen en kinderen, die hun leven gaven tussen 1846 en 1868, toen zij over de uitgestrekte vlaktes trokken om hun Zion in de bergen te bereiken.

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.

ABONNEMENTSPRIJS: f 1.25 PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADRIJK VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

DE KRACHT VAN DE KERK

door

ALMA SONNE,

assistent van de Raad der Twaalven.

*

Toespraak gegeven op de
125ste halfjaarlijkse conferentie,
die op 1, 2 en 3 October 1954
gehouden werd.

MIJN broeders en zusters, ik ben mij heel goed bewust van de verantwoordelijkheid die er op het ogenblik op mij rust. Ik zat er vandaag aan te denken, dat al de broeders die hier voor U gestaan hebben, buitengewone leiders in de Kerk zijn, dat waren zij al voordat zij tot hun huidige posities van verantwoordelijkheid geroepen werden. Vele zijn leiders in de ringen van Zion geweest. Sommigen zijn leiders in het zendingsveld geweest, maar allen van hen zijn leiders in de Kerk en Koninkrijk van God geweest.

Op 30 Mei 1835 werd George A. Smith op zending geroepen naar

de Oostelijke Staten. Voordat hij wegging, ging hij eerst naar Joseph Smith toe, die hem deze raad gaf. „Geef korte toespraken, korte gebeden en geef je toespraken met een gebedsvol hart.” Ik geloof wel dat de toespraken die wij vandaag en gisteren gehoord hebben, kort waren, en ik denk wel dat vele gebeden naar onze Hemelse Vader zijn opgezonden, speciaal door diegenen die geroepen werden om te spreken.

Vorig jaar bezocht ik een oud huis in Hiram, Ohio en stond daar in de oude slaapkamer van het huis, waaruit Joseph Smith gesleurd werd door een woeste

bende, die hem aan een boom vastbonden en met een laag teer met veren insmeerde. Ik weet dat de profeet bijna ten onder is gegaan aan deze foltering. Ik weet dat hij erg vernederd werd, maar zijn ijver en vastberadenheid de waarheid te volgen, werden er niet door verminderd.

Hij was niet uit het veld geslagen noch ontmoedigd, noch was hij wraakzuchtig of bitter. De profeet verwachtte oppositie en vervolging. Dat was zijn lot, zoals dat het lot was van al de profeten die hem voorgedaan waren in hun respectievelijke verantwoordelijkheden. Zij werden aan alle kanten uitgedaagd. Evenals zijn voorgangers heeft hij die uitdagingen met de grootste moed onder ogen gezien, wetende dat hij eens ergens gewroken zou worden, zoals alle anderen die de weg gebaad hebben voor meer geestelijk licht.

Wij staan verwonderd over zijn uithoudingsvermogen, zijn vastberadenheid en zijn onuitblusbare geestdrift. Tot hen die hem niet konden of wilden begrijpen, zei hij: „Geen onheilige hand kan de vooruitgang van Gods hand belleten.”

Gouverneur Ford van Illinois moet de geest en de kracht van het Mormonisme gevoeld hebben. Het had iets dat hij niet begrijpen kon.

Hij vreesde voor de groei er van, omdat hij voelde dat het voortgang moest maken, ondanks alle

tegenstand, hoe grof en goddeloos die ook wezen mag. Het kon niet door een vijand de kop ingedrukt worden. Gouverneur Ford schreef in zijn geschiedenis van Illinois:

„Men vreest dat binnen de loop van een eeuw, iemand begaafd als Paul, een voortreffelijk redenaar, zal komen om de naam van de profeet zo luid te doen klinken en in de zielen van de mensen te griffen, als de naam van Christus zelf.”

Hij verwijst naar plaatsen als Sharon, Palmyra, Manchester, Kirtland, Far West, Adam-ondi-Ahman, Ramus, Nauvoo en de gevangenis van Carthage.

„Zij,” zegt hij, „zullen even heilige plaatsen van algemene belangstelling worden als plaatsen van een andere eeuw, zoals Jeruzalem, de Hof van Gethsemané, de Olijfberg en de Berg Calvary voor de Christenen, of Mekka en Medina voor de Turk.”

Wat vreesde deze gouverneur van een soevereine staat? Waar was hij bang voor? Hij vreesde dat het Mormonisme op zou bloeien om de wereld te vertellen wat er in Carthage en in andere plaatsen gebeurd is.

Hij vreesde dat zijn eigen naam in de geschiedenis bekend zou raken als de namen van Herodes en Pontius Pilatus, die in grote mate verbonden en verantwoordelijk waren voor de kruisiging van de Heer.

Dat Joseph Smith in de geschiedenisboeken vermeld staat, is zeker. Hij heeft de religieuze wereld meer waarheid gegeven en heeft haar dichter tot God gebracht, dan iemand anders in deze moderne tijden. Maar Joseph Smith's leiderschap werd ook op vele andere wijzen getest. Ik heb hier een lijst van Apostelen voor mij, het eerste quorum der Twaalven, in 1835 georganiseerd. Ik lees het voor van een historisch verslag, geschreven door wijlen Andrew Jenson.

Onder de namen van deze mannen lees ik de volgende uitspraken:

„In 1837 en in 1838 vielen er vier van de Apostelen af,” en dan volgen de namen „John F. Boynton, Lyman E. Johnson, Luke S. Johnson, William E. McLellin.” Vier hadden hun geloof verloren.

Broeder Jenson merkte op: „Met deze mensen werd gewerkt en men heeft hen er toe aangespoord zich te bekeren.” De geschiedenis

heeft bewezen, dat die afval niet de schuld van de Kerk was, maar van de mensen zelf.”

Ik getuig broeders en zusters, dat Joseph Smith een profeet van God was. Ik getuig dat het Evangelie van Jezus Christus met hem als instrument hersteld werd.

Ook getuig ik dat Jezus de Christus is, dat hij de wereld het plan van leven en zaligheid gegeven heeft. Het is het enige plan waardoor wij bij onze Hemelse Vader kunnen terugkeren, en ik getuig dat dit plan weer door Joseph Smith op aarde gebracht is. Bedenk U mijn vrienden, eer U dit grote moderne wonder betwijfelt, want het Evangelie is weer op aarde en het heilig Priesterschap is weer hersteld, waardoor de mensen in de naam van God kunnen handelen. Mogen wij allen gezegend worden in ons streven hem te dienen en mogen wij de kracht ontvangen zijn geboden te onderhouden, bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen.

Want ziet, dit leven is de tijd voor de mens om zich voor te bereiden God te ontmoeten; ziet, de tijd van leven is de tijd voor de mensen om hun arbeid te volbrengen.

(Alma 34 : 32)

Jedereen geeft Benson de schuld!

DOOR ROUL TUNLEY

vertaald uit „The American Magazine“

(II)

Toen President Eisenhower Benson opbelde om hem te zeggen, dat hij hem in het kabinet wenste, woonde „T“ een landbouwvergadering in Provo, Utah bij. Hij vertelde het nieuws aan zijn vrouw, die zei „Lieveling, wij zullen het in handen van de Heer leggen.“ Toen knielde de hele familie, vader, moeder en zes kinderen neer en bad. Later bracht Benson toen hij met de President sprak, deze kwestie van zijn geestelijk ambt ter sprake en voerde het aan als een reden om het ministerschap niet aan te nemen. Eisenhower overtuigde hem dat een geestelijke noot juist hetgene was, wat hij in het kabinet wenste. „Vast en zeker“, voegde hij er aan toe, „gelooft U dat dit zowel geestelijk als materieel gedaan moet worden. Benson was overtuigd en aanvaardde de post. De terugkeer naar Washington betekende dat Flora Benson voor de twaalfde keer sinds zij getrouwd was, haar huisraad moest

pakken en een nieuw huis moest inrichten. Maar zulke dingen konden haar noch Ezra uit hun humeur brengen. „Het kan mij niet schelen, waar wij wonen“, zei zij, „zolang als ik mijn echtgenoot, mijn gezin en mijn Kerk heb.“

Benson, zoals de meeste Mormonen, probeert zijn geloof niet aan anderen op te dringen. Maar aan de andere kant stak hij zijn godsdienst niet onder stoelen of banken. Het is eenvoudig onverbrekkelijk verbonden met zijn leven en werken. Dikwijls trekt hij zich uit zijn werk terug in de kleine eetkamer van zijn kantoor om even te mediteren en zijn geest te verfrissen in gebed. Hij begroette deze Kabinetsaanstelling eerder als een eer voor de Mormoonse Kerk dan een eer voor hem persoonlijk. „Dit betekent dat de wereld de Kerk erkenning begint te geven voor wat zij is,“ zo heeft men eens aangehaald toen hij van een toe-

spraak die hij voor een groep studenten van de Brigham Young University hield. „Het is de vervulling van de profetie van Joseph Smith, die zei dat de Kerk eens een leidende positie in Washington zou hebben.”

Maar zoals zijn religie een bron van kracht is voor Benson is zij dikwijls irriterend voor anderen. Vooral voor zijn tegenstanders, die geneigd zijn te denken dat een Apostel (hij is ook een Ziener, een Openbaarder en Profeet), een beetje te Olympisch wordt om mee te worstelen.

Het wanhopigst vinden mensen die minder zijn dan hij, dat zij hem nooit kwaad gezien hebben. Zelfs zijn secretaris heeft hem nooit kwaad gezien. Nooit heeft iemand hem een erger woord horen gebruiken dan „schurk”. En een van de dingen die ze razend maakt is, dat zelfs zijn gewone gezegden waarde hebben, omdat hij ze dikwijls in praktijk brengt. Verklaringen als „God helpe ons verder te zien dan het dollarbiljet, verder dan het materiële” of „Wij beweren een christelijke natie te zijn, maar wij verwaarlozen zo dikwijls de leringen van Christus”, mogen door een ander geuit als zuiver lippen Christendom klinken. Maar Benson meent het werkelijk, als hij bewezen heeft toen hij de kans om zijn Kerk te dienen aannam als een lid van de Raad der Twaalven; al betekende dit een vermindering van 75 % van zijn inkomen. Verder geven alle leden van de familie, Mijnheer Benson hierbij inbegrepen, 10 % van alles

wat zij verdienen, aan de Kerk. Zij geloven vast in de Bijbelse „Tiende” en in het geval van de Benson's is dit een tiende van het bruto inkomen, geen netto.

De minister heeft veel gevoel voor humor en hij is niet verbolgen wanneer de mensen zich af en toe vermaken over zijn verheven godsdienstige positie.

Zijn nota's, gezonden aan zijn stafleden (hij schrijft ze vaak om 5 uur 's morgens, de tijd waarop hij opstaat) zijn betiteld als de „Brieven van een Apostel”. En vorig jaar, toen hij zich richtte tot een klas van een kweekschool in North Carolina en uitweidde over de deugden van de kuisheid van jonge meisjes (reinheid is leven, onreinheid is dood, zei hij), schreef de „Washington Daily News” (Het dagelijks nieuws van Washington), ironisch met koppen in de krant.

BENSON IS TEN VOLLE VOOR 100 % KUISHEID.

Er was geen spoor te bemerken dat de minister deze grap ten koste van hem hinderde. Zoals Benson's devotie aan zijn religie geen zuivere lippendienst is, is ook zijn devotie aan zijn familie niet alleen met de lippen. Nog niet zo lang geleden werd hij voor een belangrijk diner uitgenodigd door een van de leden van het parlement, maar Benson zei, „Het spijt mij maar ik heb een afspraak met mijn dochter Bonnie”. Deze afspraak was een Vader- en Dochtersbijeenkomst in de Moonse Kerk, waarbij men o.a. een buitenspel deed. (Het is een

spel waarbij je in een groep langs de deuren gaat en om allerlei oude rommel vraagt), de groep die het eerst alles heeft, wint de prijs.

Ingezetenen van die buurt waren nogal verbaasd die avond de deur te openen en de breedgeschouderde minister van landbouw en veertienjarige dochter aan de deur te vinden om voor dingen te vragen als een groene tandenborstel, een oude schoenveter, een kalender van 1952 of een Septembernummer van een tijdschrift. De Bensons waren zo handig dat zij de eerste prijs wonnen, een kistje met dollars (van chocolade). „Hij was hiermee gelukkiger”, zei een van zijn geloofsgenoten, dan met een uitnodiging voor het Witte Huis.” Zulke simpele familieondernemingen verschaffen hem een mate van ontspanning die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn in functies van de Staat.

Omdat de Mormoonse Kerk een coöperatieve vereniging in het groot is (zij stonden nooit iemand van haar leden toe in tijden van depressie steun te trekken, maar drongen er op aan voor hen te zorgen door middel van Kerkbronnen), en aangezien Ezra Benson een goed deel van zijn leven er aan gespendeerd heeft om landbouwcoöperatieve verenigingen op te richten, is het onvermijdelijk, dat ook zijn familie op coöperatieve basis wordt opgevoed. Van klein kind af, kreeg ieder lid van het gezin zijn plichten toegewezen. Iedere week wordt de werkverdeling netjes

getypt: Barbara afwassen; Reed de auto schoonmaken; Beverly stoffen; Beth de zeepbakjes in de badkamer schoonmaken; en zo voort.

Deze plichten werden echter niet toegewezen, maar werd in familievergadering toe besloten. Al dergelijke dingen als het beslissen naar welke televisie-programma's ze zullen luisteren, of wat zij thuis zullen doen, als zij van een uitgangsavondje terugkomen of wat te doen in de vakantie, worden op deze wijze beslist. Godsdienst is voor de Bensons niet alleen iets voor de Zondag, zoals alle goede Mormonen houden zij een avond van de week vrij voor een familieavond. Gewoonlijk is dat Maandag. De avond beginnen zij met gebed, het lezen uit de Schriften en dan komen zij met de problemen die besproken moeten worden. Daarna gaan zij een hapje eten, zingen en spelen, „T” heeft een goede tenorstem; toen hij kort na de oorlog de verdeling van voedsel in Europa verzorgde, maakte hij deel uit van een kwartet dat bekend stond onder de naam van K Ration Quartet. De Bensons vinden het heerlijk om te dansen. „Het is verwonderlijk hoe wij onze moeilijkheden weg kunnen dansen,” merkte Mevrouw Benson eens op, wier zachte bruine haar, levendige groene ogen en jeugdige manier van doen haar jonger deden schijnen dan zij is. Een journalist merkte onlangs nog op, dat op een receptie op het Witte Huis de Bensons de eerste waren die zich op de dansvloer begaven.

„Ik vind het helemaal niet moeilijk om met de nieuwste passen bij te blijven,” zei Flora Benson. Ik heb zelfs uitgevonden, dat de Bensons een privaat communicatiemiddel hebben, een familiefluittoon.

Op een dag toen Flora Benson bij iemand op de lunch genodigd was, en waar zo'n warme en vriendelijke geest heerste, dat zij zich gedrongen voelde ook van haar kant iets te doen (zij houdt nooit toespraken), stond zij op en demonstreerde de familiefluit — een lange trillende fluittoon. Het klinkt bijna zoals een Europese nachtegaal.

Dat signaal is vele malen handig gebleken. Enige jaren geleden was Beth weggeraakt. Mevrouw Benson floot het familiesignaal en Beth kwam er op af als een duif op zijn nest. Bij de openingsrede van President Eisenhower, kwam Reed Benson, die bij de luchtmacht in dienst was, naar Washington toe om de festiviteiten bij te wonen. Hij kwam erg laat. In de geweldige menigte die de parade sloeg, ondeckte hij eindelijk zijn ouders, maar zij zagen hem niet. Toen hij het signaal floot, zag hij zijn vader en moeder hun oren spitsen. Het directe resultaat van de familiefluittoon was dat Reed de kans kreeg om met President en Mevrouw Eisenhower kennis te maken.

Enige aanwijzingen van de gevoelens die de kinderen hun ouders toedragen en hoe hecht de familieband is kan men lezen uit het verslag dat Reed gaf van de installatie, dat ik toevallig onder

ogen kreeg toen ik het familieplakboek doorbladerde. De kinderen werden altijd aangemoedigd hun impressies van verschillende dingen neer te schrijven, ook deze indrukken waren in het boek opgetekend. „Mams en paps zagen er fijn uit,” schreef Reed met warmte, met hun oprechte glimlach op hun gezichten...

Vaders nederigheid op zijn post was kracht, geen zwakheid.”

Op het ogenblik wonen er nog maar drie van de kinderen thuis. Reed is nog steeds in de luchtmacht, Mark is getrouwd en woont in Californië. (Hij en zijn vrouw hebben „T” en Flora onlangs tot grootouders gemaakt), en de oudste dochter Barbara studeert aan de Brigham Young University.

Maar het is helemaal niet iets ongewoons voor hen om hun vader van verre op te bellen als hij een belangrijke toespraak moet houden of voor televisie of een congres moet verschijnen, om hem geluk te wensen, hem moed in te spreken en hem er van te verzekeren dat zij voor hem bidden.

Wanneer de familie bij elkaar is, zal niemand er ook maar aan denken als hij een pakje krijgt, dit open te maken als de anderen er niet bij zijn, dit gebeurt altijd met ieders aanwezigheid, zodat iedereen er van genieten kan. Deze plechtigheid heeft gewoonlijk aan tafel plaats. Op een zekere dag zag ik dat de minister een doosje met een heel speciaal soort noten kreeg, dat bij de Indianen als een zeer fijne delicatessé be-

schouwd wordt. De gever drong er op aan, dat hij het pakje zou open maken.

„O, nee,” zei hij met een glimlach „ik wil het voor de hele familie bewaren.”

Actieve Mormonen zoals de Bensons geloven dat hun lichaam gereinigd en verenigd met de geest na de dood zal opstaan. Dientengevolge hebben de Bensons nooit gerookt noch ooit sterke drank gedronken. Noch maken zij zich bezorgd over de hoge prijs van koffie. Zij hebben het in hun hele leven nog nooit geproefd. Ook hebben zij nog nooit thee of enig andere stimulerende drank gedronken. Maar zij maken er geen bezwaar tegen als andere deze dingen wel doen. Alhoewel Flora Benson in het publiek erg teruggetrokken is, in besloten kring is zij de spil waar het gezin om draait. Dit kan men gemakkelijk begrijpen als men haar ziet en met haar spreekt. Haar ogen twinkelen van humor, maar zij kunnen bij gelegenheid ook streng zijn. Vrienden van de familie zijn het er over eens dat zij een grote invloed op haar echtgenoot heeft. Een vriend zei eens: „Zo af en toe zegt zij als het nodig is, als U begrijpt wat ik bedoel”: „Kom eens even hier „T” en dat schijnt altijd te lukken.”

Alhoewel Eisenhower's parlement er van beschuldigd is, een parlement van millionairs te zijn, past deze beschrijving toch niet de Bensons. In Washington wonen zij in een bescheiden rode bakstenen huis aan de buitenkant van

Rock Creek Park. Het is eenvoudig gemeubileerd en de meest in het oog lopende stukken van het huis zijn een oude piano en een in rood leer gebonden Boek van Mormon. De Bensons waren niet in staat dit huis te kopen, voordat zij hun huis in Salt Lake City verkocht hadden. Zij hadden het geld nodig voor een voorschot op het huis.

Iedere bezoeker die het huis nader zal waarschijnlijk al van verre muziek horen. Al de Bensons zijn muzikaal. Op de dag dat ik er kwam, was Beverly op een sonate aan het studeren. Een aantrekkelijk blauwogig meisje van 16 jaar met donker haar en zij gaat zoals alle Bensons trouwens, heel gemakkelijk met vreemden om. Toen ik haar vroeg of zij muziek tot haar carrière wilde maken, zei zij: „Nee, ik wil graag trouwen en een gezin stichten — op zijn minst twaalf.” Beth, de jongste, is voornamelijk geïnteresseerd in dansen en zingen, terwijl Bonnie helemaal opgaat in schaatsen en pianolessen. Mevrouw Benson zei dat zij even als haar kinderen graag een dozijn kinderen had willen hebben, maar ik besloot uiteindelijk tevreden te zijn met een half dozijn,” zei ze lachend.

Beiden, Ezra en Flora, hebben vaste ideeën hoe hun kinderen op te voeden.

„De beste manier om hen op te voeden en te leiden,” zei Mevr. Benson, „is, om zo veel mogelijk bij hen te zijn.” Zij heeft nog nooit een dienstmeisje gehad of ooit een babysitter gehuurd.

Ezra Benson, wiens belangstelling voor kinderen zich verder uitstrekt dan zijn eigen kinderen (hij is een actief lid van het nationaal uitvoerend bestuur van padvindders van Amerika), denkt dat de ouders verantwoordelijk zijn voor hun kinderen. „Als alle ouders hun plichten deden zoals behoort,” zei hij, „zouden de kinderen in orde zijn.”

„Ik geloof niet dat men van jeugd-criminaliteit spreken kan, maar wel van ouder-criminaliteit.” De betrekkelijk recente introductie van de politiek op volle schaal in Bensons carrière heeft in de grond zijn familieleven niet veranderd. In ieder geval heeft het het belangrijker gemaakt als een troost voor de kantoorzorgen en het veelvuldige cynisme van andere ambtsdragens.

De politiek heeft echter bewezen een goede test te zijn voor meer dan een van zijn geloofs- en leerstellingen. Zonder het bolwerk van zijn sterk religieuze overtuiging, zou het voor hem nog veel moeilijker geweest zijn, gaf hij toe.

Voordat hij zijn positie te Washington innam, was hij er van overtuigd, dat „God helpt diegenen, die zich zelf helpen,” en dat geen werkelijk Amerikaan gesubsidieerd wil worden. Zo sprak hij. Als hij later enige reden gevonden had om deze uitspraken in twijfel te trekken, dan zou niemand hem dat kwalijk nemen. Zodra als hij in het kabinet kwam, begon de hele landbouwgroep luidkeels om subsidies te roepen, zo luid zelfs, dat het in

de kamer van de Minister van Landbouw met een gesloten deur te horen was. Een van de grootste grieven tegen Benson is, dat hij zich gedraagt alsof zijn oplossingen voor de problemen van de natie van omhoog kwamen. In een van zijn toespraken spoorde hij de boeren er toe aan naar hogere waarden te streven dan alleen de rollende alles overheersende dollar.

Deze uitspraak ontlokte verschillende stekende opmerkingen. Een senator zei: „De minister mag dan tegen zonde zijn, maar de plaats waar de zonde afgeschaft zal worden is de hemel, en dat is precies de plaats waar de boer een met de anderen gelijkstaand inkomen kan verwachten als de politiek die nu gevolgd wordt voortgezet wordt.

Bij een andere gelegenheid zei Benson met een prediker's overtuiging: „Er is maar weinig, dat verkeerd is bij de boeren en de rest van ons, dat rechtschapenheid, morele moed en een verlangen naar geestelijke waarden niet genezen kan.”

Zijn tegenstanders stonden gauw gereed met te verklaren, dat hij meer geïnteresseerd scheen te zijn in het verbeteren van de karakters van de boeren dan hun inkomens.

Op dergelijke momenten moesten zijn voorstanders toegeven dat hij in de politiek niet geslepen is, maar zeggen zij dan, hij heeft meer belangstelling voor de resultaten dan politieke doelmatigheid.

Of zijn godsdienst hem nu helpt

bij het oplossen van de landbouwproblemen van het land, is een open vraag. Maar dat het hem geholpen heeft op een van de meest stormachtige posten in Washington staande te blijven is geen open vraag. De meeste mensen met wie ik sprak en die Benson goed kennen zijn het er over eens, dat hij uit zijn geloof en zijn hecht gezinsleven een kracht en een onaantastbaarheid geput heeft, die in het publieke leven uniek is.

Met de belangrijke verkiezingen die in het najaar komen zullen, met de 20.000.000 boeren en hun families, een goed georganiseerde en duidelijk onderscheiden politieke groep, staat het vast dat de Minister van Landbouw een van de meest becritiseerde mensen in Washington zal blijven. Zijn

aandringen op wisselende prijzen in plaats van vastgestelde prijzen, zijn geloof dat het landbouwoverschot eerder zijn weg moet vinden door grotere afname, meer export, meer onderzoek naar industrie dan door regerings-subsidies — dit alles kan zijn baantje kosten.

Speciaal als het congres een door de President ondertekent programma aanneemt, waarvan Benson's geweten het niet toestaat daaraan zijn medewerking te verlenen. Zijn plaats kan alleen nog maar beter worden. Maar wat er ook gebeure moge, maakt U zich niet ongerust over Apostel Benson. Hij weet hoe zich te ontspannen. Of hij nu Minister van Landbouw blijft of niet, hij zal toch de kalmste man van heel de stad blijven.

* * * * *

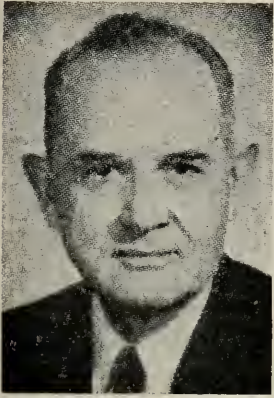
Even kennis maken

Mijn geliefde Broeders en Zusters! Het is voor mij een groot voorrecht om de „Ster“ te mogen verzorgen. Ik voel mij echter erg nederig in mijn nieuwe roeping. Gedurende de korte tijd, die ik op zending ben, heb ik ondervonden, dat als ik hard werk en mijn Hemelse Vader om hulp vraag, Hij in Zijn grote liefde helpt. Hierop vertrouw ik dan ook, anders zou het voor mij onmogelijk zijn deze taak te volbrengen. Met Gods hulp, Broeders en Zusters zal ik trachten om ons tijdschriftje zo interessant mogelijk te maken en ik hoop dat wij allen er iets leerzaams in kunnen vinden.

Van deze gelegenheid wil ik ook even gebruik maken om onze laatste Assistent-Redactrice van harte te danken voor het goede werk, dat zij gedaan heeft en haar in haar verdere zendingswerk Gods beste zegen te wensen. Wij zijn allen erg dankbaar voor de vele vertalingen, die zij gemaakt heeft en haar buitengewone zorg, die zij aan de „Ster“ besteed heeft.

Moge onze Hemelse Vader U allen met gezondheid, voorspoed en in het bijzonder met een sterk getuigenis van Zijn Eeuwig Evangelie zegenen.

Zuster Johanna Westerduin.

BEKERING

VOOR ALLEN

NOODZAKELIJK

*

DE meeste mensen denken dat bekering voor iemand anders is; iemand die moord, overspel, diefstal of een andere verschrikkelijke daad heeft gepleegd. NEEN, dit is niet zo! In de Schriften lezen wij: „Bekering is voor allen noodzakelijk.....”

Vele mensen in deze tijd hebben dit beginsel nodig; ik ondervind dit als ik de gemeenten der Kerk bezoek. Ik ben de Here dankbaar voor dit beginsel. Ik vind ouders, die hun liefde jegens hun kinderen verloren hebben; ik vind kinderen, die hun ouders niet meer willen erkennen en alle verantwoordelijkheid verwerpen.

Wel eens vind ik vaders, die hun vrouwen en kinderen in de steek gelaten hebben, die haast ieder voorwendsel naar voren brengen om hun gedrag te rechtvaardigen. Dan zijn er vrouwen, die te veel eisen, die onwaardig en twistziek zijn, die absoluut geen medewer-

king willen verlenen, die zelfzuchtig en werelds zijn.

Er zijn mensen, die kwaadspreken en valse getuigenissen afleggen over hun naasten. Er zijn broeders, die elkaar voor de gerechten des lands slepen en daar hun intiemste, persoonlijkste geheimen voor iedereen ten toon spreiden, die dan ook alles te voorschijn halen en niets heilig laten, die het respect voor elkaar geheel vergeten en alleen maar willen zien hoeveel zij er bij kunnen baten. Ik ken een familie, die geheel uit elkaar ging; de ene helft broers en zusters aan de ene kant en de andere helft broers en zusters aan de andere en tussen hen een schandelijke vijandschap. Bij de begrafenis zat de ene helft aan de ene kant en de andere helft aan de andere. Waarom? Er waren een paar duizend guldens bij betrokken en over dit geld werden zij vijanden. De een sprak niet tot de ander;

liefde was tot vijandschap over gegaan.

Er zijn mannen en vrouwen, die onder hetzelfde dak leven, die zelfzuchtig en hard zijn, die elkaar niet willen vergeven en die met hun wanbegrippen hun harten tot steen laten worden en hun gedachten laten vergifigen.

Ik heb mensen in onze gemeenten gezien, die de geboden Gods vergeten, die onvriendelijke dingen over elkaar vertellen en niet met elkaar spreken. Zij brengen in hun vergaderingen de geest des Bozen in plaats van de geest van Christus. Dan zijn er, die beledigd zijn over dingen die gezegd zijn of beledigd zijn over dingen, die zij zich verbeelden gezegd te zijn door de ambtenaren in hun gemeenten of in hun zendingen; misschien door iemand in de O.O.V., de Z.H.V., of misschien door een van de leiders van het Priesterschap.

Tot de kinderen, die hun ouders niet eren, zegt de Here:

„Gij geveinsden.” (Matth. 15 : 7)

„Wie vader en moeder vloekt, die zal den dood sterven.”

(Matth. 15 : 4)

Tot de onverdraagzame zegt de Here:

„Hetgeen God gereinigt heeft, zult gij niet gemeen maken.”

(Hand. 11 : 9)

Tot de kwaadspreker sprak Hij op de Berg Sinai:

„Gij zult geen vals getuigenis spreken tegen Uw naaste.”

(Exodus 20 : 16)

En tot hen, die over alles een oordeel vellen:

„Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeelt wordt.”

(Matth. 7 : 1)

En tot ons allen, die op een of andere manier elke dag zondigen zegt de Here: „Indien gij U niet bekeert, zo zult gij allen insgelijks vergaan.”

(Lukas 13 : 5)

Zo kunnen wij zien, dat bekering niet alleen moordenaars, hen die overspel gepleegd hebben of de dieven toekomt, maar allen, die door het kwade verzocht worden om te zondigen; zondigen door dingen te doen, die wij niet zouden doen en zekere dingen niet te doen, die onze plicht zijn te doen.

Als ik de schriften lees, dan lees ik dat verschillende zonden verworpen worden. Zou ik alleen enkelen mogen noemen? De moordenaar, hij die overspel doet en de dief, de hooghartige, hij die begeert, de dronkaard en de roker, de mens, die geen dankbaarheid toont, hij die ten kwade beschuldigd, de bedrieger en degene die Gods naam misbruikt en andere slechte taal gebruikt, de onverdraagzame, de boosaardige, de luiaard en hij die haat of jaloers is..... tot al dezen zegt de Here God:

„Bekeert U en wandel meer oprecht voor Mij....”

(L. & V. 5 : 21)

Bekering wordt van ons allen verlangd.....

Onze Zonnehoek

Bijlage van „De Ster”
voor onze zonnige jeugd

Verzorgd door Zr. Ann C. Okker

De grootste dokter van allemaal.

*

GREETJE kwam aangehuppeld over de veranda, waar haar grootvader juist was gaan zitten om zijn krantje te lezen.

„Waar ga je nu naar toe?” vroeg hij haar.

„Ik ga spelen met mijn nieuwe driewielertje met de mooie rode wielen en het rode stuur.”

„O, kon ik ook nog maar op een mooi driewielertje met rode wielen en een rood stuur rijden.” Grootvader liet zijn stem erg droevig klinken.

Greetje lachte vrolijk toen zij er aan dacht hoe grootvader er wel zou uitzien op haar driewielertje.

„Uw benen zouden over de grond slepen,” zei ze hem.

„Misschien zou ik ze kunnen opvouwen, net als de maatstok van de timmerman.”

Greetje hield van de grapjes, die haar grootvader altijd maakte. Ze ging naar de stoep, waar ze haar driewielertje had neergezet vóór ze naar binnen was gegaan om boterhammen te eten.

Er was geen driewielertje te bekennen. Ze keek naar de éne kant en ze keek naar de andere kant. Waar zou-ie zijn gebleven?

Plotseling zag ze een glimpje rood. Daar was Tommie Bakker met Greetje's nieuwe driewieler in hun oprijlaantje op en neer aan het rijden.

Toen hij Greetje zag keerde hij om en kwam op haar toerijden.

„O, ik wist, dat ik het niet had mogen nemen zonder het je te vragen.”

Greetje keek hem alleen maar aan. Ze zei geen woord.

„Het spijt me werkelijk, vergeef het me alstjeblijft.”

„Ik zal het je nooit en nooit vergeven,” riep Greetje uit. Grootvader had geluisterd en alles gehoord.

„Kom eens hier,” riep hij tegen de kinderen.

Langzaam kwamen zij de treden van het veranda-trapje opgelopen. Greetje's gezicht was rood van kwaadheid. Tommie's ogen stonden vol tranen.

Grootvader keek heel ernstig.

„Kinderen, wat was het eerste, dat jullie ouders deden, toen jullie met mazelen naar bed moesten?”

„De mijne gingen de dokter halen,” zei Greetje.

„De mijne ook,” zei Tommie.

„En waarom deden ze dat?”, vroeg Grootvader.

„Omdat hij weet, hoe we die vlekjes weer kwijt konden raken,” antwoordde Tommie snel. „Hij kan maken, dat onze zieke lichamen weer gezond worden.”

„Soms zijn onze zielen ook ziek,” vertelde grootvader hun. „We doen wel eens dingen, die we niet moeten doen. We vergeten om vriendelijk te zijn, we zijn ongehoorzaam, en soms lenen we wel eens iets zonder het te vragen.” Hij keek Tommie recht aan. „Of,” vervolgde hij, terwijl hij zich tot Greetje wendde, „we zijn niet vergevingsgezind. Al deze dingen waarschuwen ons, dat we de hulp nodig hebben van de grootste dokter van allemaal.”

De kinderen keken de oude man vragend aan.

„Wie is de grootste dokter van allemaal?”

„Iemand die Zijn hele leven hier op aarde heeft doorgebracht om de mensen dit te leren: „Wat gij niet wilt, dat U geschiedt, doet dat ook aan een ander niet.”

„Ik weet wie het is. Het is Jezus,” riepen de kinderen beiden uit.

„Zullen we Hem vragen, hoe het eigenlijk zit met vergeven, en willen jullie dan beiden de raad opvolgen van de grote Dokter?”

„Ja,” antwoordden zij beiden gedwee.

„Greetje, haal jij eens even de bijbel. Het is dat dikke boek, dat op de tweede plank van de boekenkast ligt.”

„Hier is het, grootvader.”

Grootvader opende het boek en las hun de geschiedenis voor van Petrus, die een van Jezus' volgelingen was.

„Hoe veel maal,” vroeg Petrus, „moeten wij onze broeder vergeven? Is het voldoende, dat wij onze broeder zeven maal vergeven?”

En Jezus antwoordde, dat we zeventig keer zeven maal moeten ver-

geven, „hetgeen wil zeggen,” legde grootvader uit, „dat we altijd klaar moeten staan om te vergeven.”

Toen vertelde grootvader hun over enige slechte mannen, die Jezus aan het kruis hadden geslagen en Hem daar lieten lijden.

„Jezus haatte deze mensen niet,” vertelde grootvader hun. „Hij vond, dat het vreselijk en slecht was, wat zij deden. Hij wist, dat zij zich nooit gelukkig of blij zouden kunnen voelen, zolang er haat in hun hart was. Zelfs in zijn smart voelde Jezus zich bedroefd om deze mensen en Hij hief zijn ogen ten hemel en riep uit: „Vader vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.”

Grootvader deed de bijbel dicht, stond op van zijn stoel en ging het huis binnen.

Greetje keek Tommie eens aan en Tommie keek eens naar Greetje. „Ik geloof niet, dat mijn ziel nog de mazelen heeft,” zei Tommie eenvoudig.

„Mijn ziel is ook al stukken beter,” antwoordde Greetje.

En toen grootvader een paar minuten later uit het venster keek zag hij een driewielertje met rode wielen en een rood stuur voorbij-schuiven. Er op zat een meisje, dat Greetje heette en achter op de stang stond een jongetje, dat luisterde naar de naam Tommie.

HARTELIJKE GELUKWENSEN

aan de Zusters Hulp Vereniging

*

WEER is het 17 Maart en wij vieren de verjaardag van de vrouwenorganisatie van onze Kerk. Het is nu al 113 jaar geleden sedert deze vereniging in Nauvoo, Illinois gesticht werd. Die Donderdagmiddag 17 Maart 1842, is de vooruitgang begonnen van de kansen en rechten en het gemak dat de vrouwen nu genieten.

Hetzelfde geloof en dezelfde toewijding die 113 jaren geleden van 18 vrouwen uitstraalde, die bij de stichting van deze vereniging aanwezig waren, straalt heden ten dage van elk lid van deze vereniging uit, ofschoon zij in vele verschillende landen en op vele eilanden der zee wonen. De Zusters Hulp Vereniging geeft de vrouwen in de Kerk vele zegeningen en kansen. Met dankbare harten zeggen wij dan ook:

Hartelijk gefeliciteerd

Zusters Hulp Vereniging!"

Als een verjaardagsboodschap voor de vrouwen in de Nederlandse Zending verschijnt deze toespraak in de „Ster”. Zij werd gegeven door Elder Mark E. Petersen, van de Raad der Twaalven, ter gelegenheid van de jaarlijkse Generale Zusters

Hulp Vereniging Conferentie, die gehouden werd op 29 September 1954 in het Tabernacle in Salt Lake City, Utah.

„Het is zeker een inspiratie om dit gebouw gevuld te zien met zusters van de Zusters Hulp Vereniging. Het is een groot voorrecht om met U samen te mogen komen. Het is inspirerend om het grote werk te zien wat U doet, wij willen dan ook onze oprechte waardering uiten voor de effectieve pogingen die de Zusters van de Z.H.V. overal doen.

Van middag zou ik graag met U over zendingswerk spreken..... Onze zendingen, locale en buitenlandse, doen een geweldig werk. Zij brengen duizenden mannen en vrouwen, jongens en meisjes, die de waarheden van het Eeuwige Evangelie aanvaard hebben tot het Koninkrijk van Christus. Deze nieuwe leden zijn Uw naasten en de mijnen. Wanneer de zendelingen onder de mensen gaan, hebben zij een bepaald programma te volgen. Zij gebruiken het Algemene Zendings Plan en geven in zekere volgorde de lessen waardoor zij verschillende beginselen van het Evangelie behandelen, teneinde dat de mensen deze be-

ginselen gemakkelijk kunnen begrijpen.

De zendingen brengen het Evangelie tot vele mensen, maar elk lid van de Kerk zou een zending moeten zijn en gewillig zijn om het Evangelie te prediken en zekere onderwerpen van de Kerk uit te leggen aan een ieder die geïnteresseerd is. Door de Z.H.V. kunnen dan ook vele vrouwen meer omtrent het Evangelie leren. Nodig Uw buurvrouw of vriendinnen uit om met U naar de Z.H.V. te gaan en wees hen behulpzaam om meer over de Kerk en haar werkzaamheden te leren.

Wij hopen, dat U altijd behulpzaam en vriendelijk met deze onderzoekers zult zijn. Wij, die tot de Kerkorganisaties behoren, hebben een grote verantwoordelijkheid tegenover deze nieuwe bekeerlingen en onderzoekers in onze vergaderingen. Zij moeten zich niet „niet op hun plaats” voelen, maar wij moeten hen op hun gemak laten voelen en hen laten weten, dat zij er bij behoren. Op deze manier zullen zij misschien graag leden van de Kerk willen worden en er actief in deelnemen.

In het bijzonder hopen wij, dat de zusters van de Z.H.V. alles zullen doen om de leden van de Kerk te helpen om een leven te leven dat een goed voorbeeld voor anderen is; dat door onze goede daden en ons goed leven anderen meer van het Evangelie mogen leren. Werkzame, gehoorzame leden, die de geboden on-

derhouden, doen veel goed zendingswerk.

Nog een groot zendingswerk kan gedaan worden met de leden, die hun plichten niet meer geheel nakomen en met gezinnen waar alleen maar de man of de vrouw tot de Kerk behoort. Deze mensen moeten aangespoord worden en wij moeten hen laten voelen, dat wij hun graag in ons midden willen hebben. Behandel hen als Uw zusters en werk met hen en spoor hun aan om tot onze vergaderingen te komen en aan onze werkzaamheden deel te nemen.

Ik geloof, dat de beste manier om zendingswerk te doen, dat resultaat zal hebben, zal zijn als U deze gezinnen zal aansporen om een avond thuis te houden. Ik weet van niets, dat de Geest van onze Hemelse Vader meer in een huis brengt dan een avond thuis. Als de vrouw en moeder, of de man en vader de plannen er voor maakt en ook de kinderen deel laat nemen, dan zal het niet lang duren totdat de warmte van Gods Geest tot ieder hart van het gezin doordringt. Als zij samen bidden en spelen zullen zij de heerlijke invloed van het Evangelie voelen.

Nu mijn volgende punt. Ik geloof, dat er geen groter zendingsterrein bestaat als Uw eigen huis. Ik geloof, dat er geen zielen te redden zijn, die meer waard zijn, dan die van Uw eigen gezin. Satan doet grote aanvallen op ons in deze tijd. Hij schijnt te beseffen dat de tijd zeer kort is en hij doet alles in zijn macht om het geloof, dat wij in onze fami-

lies trachten te stichten te vernietigen. Wij sporen elke vrouw, die een Heilige der Laatste Dagen is, aan, om met al haar kracht de Geest des Heren in haar huis te brengen.

Als wij deze aanvallen, die Satan op ons maakt, eens goed onderzoeken, zult U zien dat het meer en meer een aanval op onze deugd is. Het is gewoonweg angstwekkend als wij een tijdschrift of een krant opnemen, of wanneer wij naar een film gaan, of wanneer wij verschillende boeken lezen; alles houdt deze aanval op onze deugden in.

Nu, wij moeten daar tegen in gaan. Ik geloof, dat de eerste verdediging voor onze deugd bescheidenheid is, bescheidenheid in onze kleding, woorden en daden... Mijn verzoek in dit opzicht aan U, Zusters, is, dat U zich zult herinneren dat U tracht zielen te redden. Dat is Uw verantwoordelijkheid. Wilt U zich herinneren dat Uw grootste verantwoordelijkheid in dit opzicht tegenover Uw gezin is, dat U al het mogelijke zult moeten doen om de zaligheid van de zielen van Uw dochters en zoons te bewaren. Wilt U, vrouwen van de Kerk, een grote rol daarin spelen? Wilt U, moeders, zichzelf bescheiden kleden en bescheiden zijn in alles wat U zegt of doet?

En daarna, wilt U Uw dochters bescheiden kleden en hun bescheidenheid leren in alles wat zij zeggen of doen? Onbescheidenheid vernietigd de waarde van deugd en kuisheid in ieders gedachten. Goede smaak en bescheidenheid zijn altijd..... altijd modern! Als U Uw dochters wilt redden, leer hun dan bescheidenheid in kleding en in daden en als U Uw zonen wilt redden, leer hun dan het ware begrip van bescheidenheid en deugd opdat zij het ware vrouwzijn kunnen waarderen.

Er is geen zaligheid in onbescheidenheid. Zaligheid berust op de grote steunpilaar der deugd. Geen onrein ding kan in de tegenwoordigheid van God komen. De waarde van een ziel is groot in Gods oog. Herinnert U zich wat het Boek van Mormon zegt:

„Want ik, de Here God, schep behagen in de kuisheid der vrouwen.” (Jakob 2 : 28)

Wilt U, mijn geliefde Zusters, goede zendelingen in al Uw werkzaamheden zijn en wilt U de beginselen onderhouden die U in staat stellen Uw zaligheid te verkrijgen.

Dit is mijn gebed voor U allen, in de naam van Jezus Christus, Onze Zaligmaker, Amen.

Om waarlijk zachtmoedig te zijn

behoort men kracht en zelfbeheersing te bezitten.

JEUGDWERK

Zr. Maurine Sieverts

ZUSTER MAURINE SIEVERTS, die de laatste 6 maanden overzienster is geweest van het Jeugdwerk, is nu van dit ambt ontheven en Zr. Adriana v. d. Waal is in haar plaats benoemd als de nieuwe overzienster.

Wij zijn Zuster Sieverts dankbaar voor haar hulp in dit werk. Zij houdt van kinderen met geheel haar hart en de kinderen zijn zeker blij geweest, wanneer zij het Jeugdwerk in de verschillende gemeenten bezocht. Wij zijn er zeker van dat de liefde die van haar uitstraalt en het getuigenis dat zij van het Evangelie heeft, vele mensen gedurende de laatste maanden beïnvloed en geïnspireerd hebben. De harten van al diegenen die haar kennen zijn door haar vriendelijkheid en geluk aangeraakt.

Haar opvolgster, Zuster van der Waal, is in een familie geboren, die tot de Heiligen der Laatste Dagen behoort. Zesentwintig jaar geleden is zij met haar echtgenoot naar Amerika geëmigreerd en heeft sinds die tijd in Californië gewoond. Zij heeft haar leven aan het onderwijzen gewijd, bijzonder van de kinderen der Kerk. Gedurende achttien jaar heeft zij onderricht gegeven aan een en de zelfde klas

in de Zondagsschool van de Elysian Park Ward in Californië. Daarna werd zij overzienster van de kinderklassen van de Zondagsschool van haar Gemeente. Zij verstaat de kunst van het lesgeven, zij kent het Evangelie, dat alles voor haar betekend, zij heeft begrip voor de menselijke natuur, waardoor zij een zeer bekwame en energieke medewerkster is, die altijd klaar staat. Zij en haar echtgenoot Elder van der Waal kwamen enkele maanden geleden aan, om hier als zendelingen te werken. Zij zijn beiden zeer nederig en blij in hun roeping en voortdurend bezig om voor onze Hemelse Vader te werken. Zuster van der Waals adres is:

Mevrouw A. v. d. Waal, Nagtegaalstraat 73 bis, Utrecht.

Zr. Adriana v. d. Waal

ZUSTER VAN DER WAAL zal een grote invloed ten goede op het Jeugdwerk in de Zending hebben. Allen die haar kennen hebben haar lief en respecteren haar. Wij voelen ons daarom zeer gelukkig en gezegend de medewerking te verkrijgen van iemand met zulk een ervaring, bekwaamheid en gewilligheid en van een zo fijne persoonlijkheid als deze zuster, om ons bij te staan in het zo belangrijke Jeugdwerk van de Nederlandse Zending.

Wij achten het Jeugdwerk tot een van de machtigste Zendingsmiddelen van de Kerk te behoren. Het onderwijzen van kleine kinderen is een van de belangrijkste zaken ter wereld, dat rijkelijk beloond wordt en een grote voldoening geeft. Wij waarderen de prachtige samenwerking ten zeerste en bidden nederig, dat de liefelijke Geest van onze Hemelse Vader altijd met hen moge zijn, die werken voor en met de jonge mensen in de Kerk.

Zuster Ada S. van Dam.

ER IS GEEN VRIJHEID VAN GEVOLGEN

DOOR RICHARD L. EVANS,
van de Raad van Twaalven.

Misschien heeft een ieder van ons wel eens vragen omtrent vrijheid... In het bijzonder jonge mensen, die zich te strak gebonden voelen; te veel bemoederd en die vaak denken dat Vrijheid betekent, dat zij alles kunnen doen wat zij maar willen. Misschien hebben wij allen jongelui iets dergelijks horen zeggen: „Als dit een vrij land is, waarom moet ik dan dingen doen die ik niet graag doen wil? Waarom moet ik studeren? Waarom moet ik naar school gaan?“ Vroeger of later zou een dergelijk wanbegrip van Vrijheid, als het verder zou worden doorgevoerd, tot het verliezen van onze vrijheid leiden. Gehele en onbepaalde vrijheid zou tot Anarchie leiden en Anarchie is geen vrijheid maar een absolute chaos. Wij kunnen geen vrijheid zonder verantwoordelijkheid hebben. Wij kunnen geen vrijheid hebben als wij de rechten van onze medemensen niet respecteren. Wij kunnen geen vrijheid hebben als wij de wetten niet onderhouden.

Jonge mensen, die oprechte vragen stellen omtrent onze vrijheid, zou het wellicht goed doen deze paar eenvoudige gegevens te herinneren:

„Wij hebben onze vrijheid; de vrijheid om te weigeren en van

onze kansen geen gebruik te maken; de vrijheid om lui te zijn; de vrijheid om werk te weigeren; zelfs vrijheid om te verhongeren, als wij dit willen; de vrijheid om oneerlijk te zijn; de vrijheid om onaangenaam of onvriendelijk te zijn en geen medewerking te verlenen. Wij zijn vrij het goede of het kwade te kiezen; eerlijkheid of oneerlijkheid; kuisheid of onkuisheid; vlijt of traagheid; eer of schaamte; waarheid of leugen; licht of duisternis; wij kunnen de goede weg nemen of de verkeerde. Omtrent al deze dingen hebben wij onze keuze, maar wij moeten er ook aan denken dat er geen vrijheid van gevolgen bestaat. Vrijheid is een door God gegeven recht en is ten hoogste mate noodzakelijk tot het zalig worden ener ziel. Elk mens moet beschermd worden opdat hij dit recht zal hebben, dat hij in bepaalde dingen zal kunnen kiezen. Maar, als wij een wet overtreden, hetzij van de gemeenschap, van het land, de natuur of van God, wij moeten de prijs er voor betalen. Wij oogsten de opbrengst van hetgeen wij zaaien. Vrijheid kan gebruikt of misbruikt worden, maar dit is zeker:

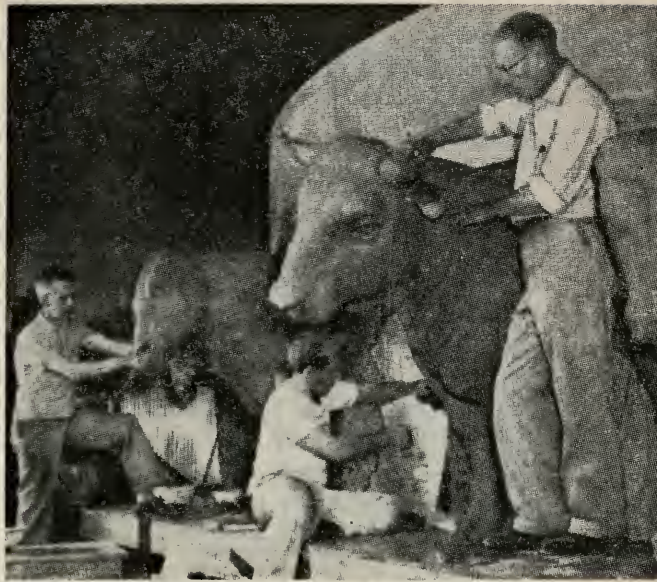
**Zij kan ons niet van gevolgen
bewaren!**

DE KERK

en de wereld

*

*Uit gips gevormde
Ossen op weg
naar Zwitserland.*

Het halve dozijn gipsen ossen voor het doopfont van de Zwitserse Tempel, hebben geschiedenis in het transportbedrijf gemaakt. Een geweldige „Semi Trailer” truck haaste hen dwars door de Verenigde Staten om de boot te halen, die op 25 Januari naar Europa vertrok.

Anders duurt de tocht van Salt Lake City naar een van de oostelijke havens van Amerika zeven dagen, maar deze keer moest het in vier gedaan worden. De afwerking van de ossen duurde een beetje langer dan men had verwacht. Met een paar daagjes vertraging gaf de beeldhouwer, Elder Millard F. Malin, zijn toestemming om ze te verschepen.

Met medewerking van het transportbedrijf en de Wegen-Commissies werd de reis van de goed verpakte beelden in vier dagen volbracht. Als zij eenmaal in Zwitserland zijn aangekomen, zal het nog drie maanden duren (gewoonlijk duurt het zes maanden) om deze ossen in brons af te gieten en geheel gereed te krijgen voor de inwijding in Augustus.

De „Lost Wax”-methode, die al door de oude Israëlieten voor de tijd van Christus gebruikt werd, zal toegepast worden, zo zegt Elder Malin. Door deze methode wordt een was-kopie van de gipsen os gemaakt in de zelfde dikte als het brons en daaromheen een vuurvaste vorm. Daarna wordt het geheel verhit, wat de vorm hard doet worden en de was smelten, die dan plaats maakt voor het brons.

Elder Malin maakte slechts 6 ossen, in Zwitserland echter zullen zij elk twee keer gegoten worden, zodat het er twaalf in het geheel zullen worden voor het font.

Elke os woog ongeveer 500 pond toen hij verpakt was. De beroemde „Vechter Stieren van Spanje” diende als voorbeeld voor deze ossen.

Twée Meren

ER zijn twee meren in Palestina. Het ene is gevuld met zoet water en er zwemmen vissen in. Mooie groene struiken en planten versieren de oevers. Bomen verspreiden er hun schaduw en hun wortels drinken het heerlijke water van het meer. De kinderen spelen aan de kant, net als zij toen deden, toen Hij er wandelde. Hij hield er van met zijn gehele hart. Hij kon over het glinsterende water kijken toen Hij zijn gelijkenissen sprak en op de golvende vlakke niet ver er vandaan voedde Hij de vijfduizend met een beetje brood en een paar vissen.

De Jordaan vult dit meer met het heldere water uit de bergen, het is vrolijk en opgewekt in het gouden zonlicht. Mensen hebben hun huizen er om heen gebouwd en de vogeltjes hun kleine nesten. Iedereen is gelukkiger omdat het meer er is.

De Jordaan gaat verder naar het Zuiden en daar komt hij tot een ander meer, hier zijn geen vissen in het water, er zijn geen groene bomen, die schaduw verspreiden, men hoort er het vrolijk gejuich van kinderstemmen niet. Reizigers, die er voorbij moeten, maken een omweg. De lucht is zwaar boven het water, dat mens nog dier drinken wil.

Waarom verschillen deze twee meren zoveel? Zij liggen toch zo dicht bij elkaar? Niet de grond waarin zij liggen, nog de omgeving. Het meer van Galilea ontvangt het water van de Jordaan wel maar het houdt het niet. Voor elke druppel, die er in komt gaat er een uit. Het neemt en geeft op gelijke manier.

Het andere meer, daarentegen, is hebzuchtig, het houdt elke druppel gierig vast. Het ontvangt en het geeft nooit, alles wat het ontvangt houdt het vast. Het ontvangt alles maar het geeft niets!

Ja, U heeft het geraden..... het wordt het „Dode Meer” genoemd. Het andere meer geeft en leeft.

Er zijn twee verschillende meren in Palestina, er zijn twee verschillende soorten mensen in de wereld.

Tot welke groep behoort U? Tot de levende of de dode?

Bruce Barton.

Opgelet

Opgelet

Hier volgen de data voor de

Voorjaars-Conferenties!

Deze Conferenties beloven hoogtepunten van dit jaar te worden. U zult er wijsheid, kennis en kracht verkrijgen, maar bovenal Uw getuigenis van het Evangelie van Jezus Christus versterken. U kan zich niet veroorloven deze geestelijke feesten te missen.

Groningen Zaterdag, 9 April.
Priesterschap en Z.H.V. 7.30 's avonds.
Poelestraat 54, Groningen.

Zondag, 10 April.
's Morgen 10 uur, Poelestraat 54, Groningen.
's Middags 4 uur, Achter de Hoven 2,
Leeuwarden.

Utrecht Zaterdag, 16 April.
Priesterschap en Z.H.V. 's avonds 8 uur.
Wittevrouwensingel 92, Utrecht.

Zondag, 17 April.
's Morgens 10 uur en 's middags 3 uur
Violenstraat 76, Hilversum.

Rotterdam 23 en 24 April.

Arnhem 8 Mei.

Amsterdam 15 Mei.

den Haag 21 en 22 Mei.

Antwerpen 12 Juni

O.O.V. Conferentie 28, 29 en 30 Mei

Conferentiebezoekers:

Zorgt voor Uw eigen lunch.
Er wordt geen soep verstrekt.

DE KERK GAAT VOORWAARTS.

Op 17 October 1954 wijdde Elder LeGrand Richards, van de Raad der Twaalven, een Kerkgebouw van de Seaside (Oregon) Branch „North Western States Mission” in.

Op 19 October 1954 werd het met goud bedekte beeld van de Engel Moroni op de top van de toren van de Los Angeles Tempel geplaatst. (De trompet zal later bevestigd worden). Pres. David O. McKay was voor deze gelegenheid in Los Angeles.

Elder LeGrand Richards wijdde een kerkgebouw van de Kellogg (Idaho) branch, „North Western States Mission” in.

Op 4 November 1954 vertrok Pres. Stephen L. Richards van Salt Lake City naar Zwitserland om aldaar de hoeksteen voor de nieuwe Tempel te leggen.

Op 7 November 1954 wijdde Elder Clifford E. Young, een Assistent van de Raad der Twaalven, een Kerkgebouw van de Chico Ward, Grisly (Californië) Stake in en Bisschop Thorpe B. Isaacson, van het Eerste Quorum van Bisschoppen, de Plain City Ward Chapel, Farr West (Utah) Stake.

Op 12 November 1954 wijdde Bisschop Carl W. Buehner het Kerkgebouw van de Fairmont Ward, Granite (Utah) Stake in, dat tegelijkertijd ook als ontspanningscentrum van die Stake dient.

Op 13 November 1954 legde Pres. Stephen L. Richards, van het Eerste Presidentschap der Kerk, de hoeksteen van de Zwitserse Tempel in Zollikofen, bij Bern, Zwitserland.

Op 14 November 1954 was Pres. David O. McKay in Las Vegas en aldaar wijdde hij twee kerkgebouwen in, respectievelijk de Las Vegas Vijfde en Zesde Ward, Las Vegas (Nevada) Stake.

Elder Mark E. Petersen wijdde de nieuwe kerk van de Brigham City Zesde Ward, South Box Elder (Utah) Stake in.

Op 15 November 1954 vertrok Elder Mark E. Petersen, van de Raad der Twaalven, uit Salt Lake City om zijn Tour door de drie Zuid Amerikaanse Zendingen der Kerk te aanvaarden.

Op 21 November 1954 wijdde Pres. David O. McKay twee nieuwe Kerkgebouwen in Ogden in, de Vierendertigste en de Zevenendertigste Ward South Ogden (Utah) Stake.

Elder Spencer W. Kimball, van de Raad der Twaalven, wijdde het nieuwe gebouw van de North Ogden Tweede Ward, Ben Lomond (Utah) Stake in.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

INGEZEGEND:

de Gruyl, Adriaan John; 6 Februari 1955 te Hilversum.
de Gruyl, Frank Ronald; 6 Februari 1955 te Hilversum.
Janssen, Jan Arend Gerardus; 6 Februari 1955 te Hilversum.
van Wijngaarden, Cornelia; 6 Februari 1955 te Hilversum.
van Wijngaarden, Peter Age; 6 Februari 1955 te Hilversum.
de Boer, Bertram David; 6 Februari 1955 te Den Haag.
Derksen, Helena Ingeborg; 6 Februari 1955 te Dordrecht.
Hond, Palmyra Christina Johanna; 6 Februari 1955 te Amsterdam.

GEDOOPT:

van der Meijde, Willem Jacobus; 23 Januari 1955 te Arnhem.
van der Meijde, Jannetje G. de Kievid; 23 Januari 1955 te Arnhem.
Koekkoek, Berendina van Veluwen; 23 Januari 1955 te Apeldoorn.
Koekkoek, Gezina; 23 Januari 1955 te Apeldoorn.
Wibrink, Emilie Marianne Yda; 4 Februari 1955 te Rotterdam N.
van der Zee, Froukje Heersma; 4 Februari 1955 te Rotterdam N.
Zierse, Pieternella van Dijk; 4 Februari 1955 te Rotterdam N.
Bellaart, Gerarda; 4 Februari 1955 te Dordrecht.
de Gruyl, Elizabeth Maria Lammers; 6 Februari 1955 te Hilversum.
Janssen, Pietertje Adema; 6 Februari 1955 te Hilversum.
Janssen, Johanna Christina; 6 Februari 1955 te Hilversum.
van Wijngaarden, Durk; 6 Februari 1955 te Hilversum.
van Wijngaarden, Berta Vreeswijk; 6 Februari 1955 te Hilversum.
van Wijngaarden, Jan; 6 Februari 1955 te Hilversum.
van Wijngaarden, Willimijntje; 6 Februari 1955 te Hilversum.

GEORDEND:

Dircks, Leonardus Wilhelmus; als Priester, 23 Januari 1955 te Rotterdam N.
Lutters, Johannes Henricus Cornelis; als Priester, 23 Jan. 1955 te Rotterdam N.
van Ooijen, Wilhelmus M.; als Diaken, 23 Januari 1955 te Rotterdam N.
Meijer, Willem; als Priester, 13 Februari 1955 te Rotterdam Z.
Frommelt, Wouter Ludwig; als Diaken, 13 Februari 1955 te Rotterdam Z.
van der Wal, Cornelis Teuis; als Priester, 13 Februari 1955 te Rotterdam Z.
Tolsma, Eelke; als Priester, 13 Februari 1955 te Leeuwarden.
Lefrandt, Frank Cornelis; als Leraar, 20 Februari 1955 te Den Haag.
Terpstra, Sije; als Leraar, 20 Februari 1955 te Den Haag.
Wiederhold, Hans Conrad M.; als Leraar, 20 Februari 1955 te Den Haag.
Wiersma, Adriaan; als Diaken, 20 Februari 1955 te Den Haag.
Wiersma, Albert; als Priester, 20 Februari 1955 te Den Haag.
Wiersma, Hessel; als Leraar, 20 Februari 1955 te Den Haag.

OVERLEDEN:

Schuijf, Maria Agatha Bonte; 17 Januari 1955 te Den Haag.
Ham, Jan Cornelis; 31 Januari 1955 te Arnhem.

OVERGEPLAATST:

van Bibber, Ernest C.; aangesteld als D.P. te Den Haag.
Hansen, Ned H.; van Amsterdam naar Groningen als D.P.
Lewis, Ronald J.; van het Hoofdkantoor naar Utrecht als D.P.

Weenig, Harry M.; aangesteld als D.P. te Rotterdam.
Dickamore, Henry J.; van Gent naar Dordrecht als G.P.
Brown, Ray M.; van Utrecht naar Apeldoorn als G.P.
Meek, Wilford B.; van Groningen naar Arnhem als G.P.
Atwood, Daniel H.; van Den Helder naar Rotterdam.
Boogert, Jan; van Rotterdam naar Amsterdam.
Cherry, Clair G.; van Apeldoorn naar Leiden.
van Daalen, Petrus; van Dordrecht naar Arnhem.
Losee, Warren D.; van Leiden naar Den Helder.
Lyon, A. Laurence; van Zeist naar Rotterdam.
Midgley, Duane V.; van Gent naar Antwerpen.
Pinegar, Max L., naar het Hoofdkantoor.
Robertsen, Douglas A.; van Rotterdam naar Antwerpen.
van Uitert, Dirk R.; van Rotterdam naar Leiden.
Westra, Gerald J.; van Amsterdam naar Utrecht.

AANGEKOMEN ALS ZENDELINGEN:

Crofts, J. DeLoy; van Richfield, Utah, naar Den Haag.
Brijs, Maria W. J.; van Salt Lake City, Utah, naar Amsterdam.
Sieverts, John W.; van Salt Lake City, Utah, naar Zeist.
Tarr, Donald W.; van Puente, Californië, naar Amsterdam.
Vuyk, Pouwel S.; van Salt Lake City, Utah, naar Rotterdam.
Jansen, Lambertus Jr.; van Salt Lake City, Utah, naar Haarlem.

J. DeLoy Crofts

Maria W. J. Brijs

John W. Sieverts

Donald W. Tarr

Pouwel S. Vuyk

L. C. Jansen Jr.

Draagt elkanders lasten.

(Gal. 6 : 2)

BOEKENNIEUWS

*Een keuze van waardevolle boeken die op uw
boekenplank een ereplaats moeten hebben.*

*

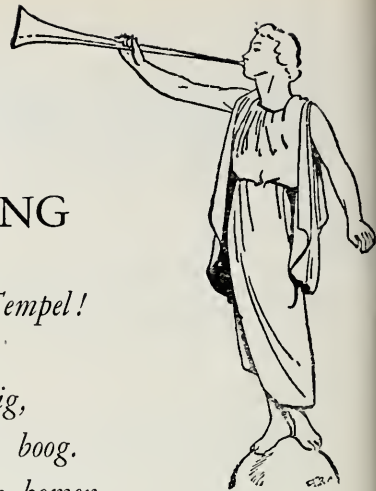
NEDERLANDSE LECTUUR:

De Leer en Verbonden	f 3,50
De Leringen van Joseph Smith	„ 2,25
Le Leringen van Joseph Smith (volledig)	„ 5,50
De Parel van Grote Waarde	„ 1,50
De Profeet der Mormonen	„ 0,10
De Weg tot Volmaking	„ 2,—
Een doeltreffend Plan voor Zendingwerk	„ 1,50
Een Redelijke Theologie, door John Widtsoe	„ 0,60
Een Stelsmatig Plan voor het onderwijzen van het Evangelie	„ 1,50
Familietabellen	„ 0,03
Genealogische formulieren	„ 0,03
Het Boek van Mormon	„ 3,50
Het Boek van Mormon, Leer en Verbonden en Parel van Grote Waarde, in één band gebonden	„ 9,—
Joseph Smith vertelt zijn eigen geschiedenis	„ 0,10
Practische Verwijzer	„ 0,50
Stralend van Levend Licht-boekjes	„ 0,15
Tractaten los	vrij
Zangboek (gestencilde uitgave)	„ 1,—

ENGELSE LECTUUR:

A friendly discussion	f 0,40
Family groupsheets	„ 0,03
Pedigree charts	„ 0,03
Fundamental Principles of the Gospel	„ 0,95
Joseph Smith tells his own history	„ 0,10
Mr. Durant of Salt Lake City	„ 1,30
Smile Posts of Satisfaction	„ 4,—
The Book of Mormon	„ 5,75
The Book of Mormon, Message and Evidences	„ 1,30
The Great Apostasy	„ 1,30
The Plan of Salvation	„ 0,40
The Strength of the Mormon Position	„ 0,95
Tracts	vrij
The voice of warning	f 1,30
Why I believe the Book of Mormon to be the word of God	„ 0,40

Stort vandaag nog op gironummer 240615 of per postwissel
Laan van Poer 292, Den Haag.

VERWACHTING

*Wij willen zien den Tempel!
Zijn torens rijzen hoog,
Zijn spitsen wijzen statig,
Naar 's hemels blauwen boog.
Een huis waar Heil'gen komen,
Uit waren Christenzin. -
Waar Jezus, onze Heiland,
Ontvangt een woonplaats in.*

*Wij willen zien den Heiland,
Hem zien van oog tot oog,
Als hij eens komt in glorie
Van d'oorden daar omhoog.
Als wij zijn recht gelovig,
Dan horen wij zijn stem;
Wij krijgen Vaders' zegen,
Verbeugen ons in Hem.*